

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 28. avgusta.

Kakor se zatrjuje, bodo Mladočehi v češkem deželnem zboru sprožili vprašanje o češkem državnem pravu. Mi ne pričakujemo, da bi za sedaj ta korak imel kaj uspeha, a vendar se bode s tem stvar spravila na dnevni red, s katerega ne bo tako hitro zginila. Zato bodo že skrbeli češki zastopniki, ki zmatrajo za najvažnejšo zadevo baš obnovenje pravic češke krone. Zato je pa tudi umestno, da se Slovenci bavimo s to zadevo, ker nikakor ni nemogoče, da se jedenkrat uresniči.

V našem listu se je zadnji čas razpravljalo vprašanje o deželni avtonomiji. Dokazovalo se je, da bi za nas Slovence razširjenje deželne avtonomije ne bilo ugodno. Ker je pa i mogoče, da bi se le Čehom dale njihove pravice, drugim deželam bi se pa avtonomija ne razširila, to je umestno, da spregovorimo tudi v tem slučaju glede na nas Slovence, na naš narodni obstanek.

Navadno se nam pravi, da smo že zaradi so lidarnosti dolžni podpirati češke težnje. To nam seveda najbolj govore ljudje, kateri o slovanski vzajemnosti nima dovolj jasnega pojma. Nikdo ne more od nas zahtevati, da moramo za druge boljše biti, nego smo sami zase. Pred vsem nam je gledati za svoj obstanek. Recimo, da se res Čehom dovoli podobna avtonomija kakor jo imajo Hrvatje, v slovenskih deželah pa ostane vse pri starem in naši deželni zbori obdrže svoje dosedanje pravice. Mari bi ne prišli mi tedaj zares z dežja pod kap. Na Dunaji bi češki poslanci v šolskih, pravosodnih in administrativnih zadevah ne imeli več besede, ker bi te stvari spadale zanje v delokrog češkega deželnega zbora. Saj tudi Hrvatje v teh zadevah nima več besede v Budimpešti. Z nami bi potem Nemci delali, kakor bi hoteli, to tembolj, ker bi se Dalmatinci morda tudi priklonili Hrvatski in Galiciji dala Češkej podobna avtonomija.

Naš položaj bi bil podoben položaju Slovakov, Rusinov in Srbov na Ogerskem. Da poslednjim se godi še bolje, nego bi se nam, ker imajo vsaj narodno cerkev. Mi Slovenci bili bi tedaj brezpravni. Čehi bi nam ne mogli nič pomagati, ko bi tudi hoteli, kakor Hrvatje za ogerske Srbe ničesar storiti ne morejo. Res morda kdo poreče, saj bi Slovence varoval člen XIX. drž. osnovnih zakonov, ki nam ven

der zagotavlja enakopravnost. Tudi ogerska ustava ima podoben člen, ki pa vendar ni gospodujoče stranke oviral, da je naredila madjarščino za državni jezik. Na nas bi Nemci pritiskali tem huje, ker se lahko opirajo na svojo večjo kulturo in pa na to, da je nemščina tudi jezik vojske. Če ne Madjari popolnoma podjarmili 2 1/2 milijona Slovakov, pa bi Nemci 1 1/2 milijona Slovencev ne.

Naši poslanci morali bi torej povzdigniti svoj glas, če bi se hotele tako preustrojiti avstrijske razmere, imeti bi morali pred vsem le naše koristi pred očmi, kajti obstanek lastnega naroda jim mora biti glavna stvar. Saj bi v takih slučajih tudi Čehi drugače ne postopali. „Politik“ sama se je izrekla proti zgodovinskemu pravu Dalmatincev le zaradi tega, da bi Čehi v državnem zboru ne izgubili 8 zaveznikov.

S tem pa nikakor mi ne pravimo, da naši poslanci ne smejo pod nikakimi pogoji glasovati za obnovenje čeških prav. Naše mnenje je le, da naj se hkratu zagotovi naš narodni obstanek s tem, da se nam zagotovi združena Slovenija z enakimi ali blizu enakimi pravicami, kakor bi je imeli Čehi, ali se pa nas z Dalmatinci vred da Hrvatski, da ne bodo Nemci preko nas zidali germanskega mostu do Adrije, Čehi sami, kot Slovani morajo težiti za tem, da se tudi nam zagotovi obstanek, kajti čim več Slovanov se bode pogubilo, tem težje bode stališče za druge. Nikakor naj ne mislijo, da so že obvarovani vsakej nevarnosti od strani nemštva, če si pribore obnovenje kraljevine. Mi visoko cenimo slovansko vzajemnost in jo hočemo vedno visoko ceniti, zatorej pa ne odobrujemo, da bi se posamična slovanska vprašanja reševala brez ozira na skupnost, ker to bi bil pot do pogina avstrijskega slovanstva.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. avgusta.

V Leopoldstadtu na Dunaji bode dopolnilna volitev za **dolenjeavstrijski** deželni zbor. Dosedaj je ta okraj zastopal profesor Suess. Ko je pa bil vlani voljen rektorjem vseučilišča, je bil odložil mandat, ker je imel kot rektor virilni glas. Ta čas je pa že odložil rektorstvo, in zatorej zopet kan-

diduje v tem okraju. Stranka zedinjenih kristijanov pa hoče napeti vse sile, da prepreči njegovo izvolitev. Postavila mu je za protikandidata mehanika Schneiderja. Židovska glasila se že boje, da bode propadel Suess in zatorej pozivljejo vse liberalne volilce, da naj store dolžnost svojo.

Omenili smo že, da so v Galiciji več oseb zaprli. Bilo je tudi več hišnih preiskav. Govori se o tem marsikaj. Mnogi sodijo, da tu ne gre za socijalistična rovanja, temveč je vsa stvar z rusinskim vprašanjem v zvezi. Poslednji čas se posebno pogostem konfiskujejo rusinski listi. „Červonaja Rus“ in „Dilo“ bila sta minuli teden trikrat konfiskovana. Oba lista sta konfiskovane članke nadomestila s psalmi o pokori v cerkvaoslovanskem jeziku, a tudi drugi izdaji je zadela konfiskacija.

Vnanje države.

Shod **avstrijskega** in **nemškega** cesarja v Berlinu je bil velike politične važnosti, kakor zatrjujejo razni listi. Nek ruski list pa piše, da je vsa prijaznost bila le prisiljena in da zveza mej Nemčijo in Avstrijo tudi dolgo obstala ne bode. Nasprotstvo mej Prusijo in Avstrijo še nikakor ni ugasnilo. Po nemških listih se pa širi vest, da pride general Schönfeld za veleposlanika v Berlin, ker se je pri shodu pokazalo, da sedanji položaj zahteva, da bode veleposlanik v Berlinu vojak.

Kraljica **srbska** se sedaj še ne vrne v Beligrad, ker je nekda zbolela. Časopisi so že mnogo pisali o tej zadevi. Zanimivo je, kar se o tem piše v „N. Fr. Pr.“ iz Belega grada. Navadno se misli, da je v tej zadevi za regentstvo in vlado merodajno le to, kar so se regenti dogovorili s kraljem Milanom, predno je odstopil. Če bi bilo temu tako, imeli bi regentstvo in vlada jako težavno stališče, ker bi se lahko odrekala legitimnost temu, kar so se dogovorili regenti, ko so bili še le zasobniki. Stvar je pa nekoliko drugačna. Vse, kar so se regenti dogovorili s kraljem, opira se na določbe nove ustave in državljanskega zakonika. Regenti in ministri zatorej sami ne morejo lahko drugače postopati, če nečejo rušiti ustave. Na omenjene določbe se je opiralo regentstvo, ko se je pogajalo s kraljico glede povratka v Srbijo. Regent Ristić jej je v pismu pojasnil položaj navajajoč vse imenovane določbe, in predlagajoč jej, da se snide kje zunaj Srbije s svojim sinom, ter priporočal jej je dva kraja iz katerih naj si jednega izbere. Na to pismo je pa Ristić dobil jako kratek odgovor od kraljice, da se vsekako vrne v Beligrad dne 29. avgusta. Srbska vlada je sedaj naročila svojemu zastopniku v Peterburgu, da naj poskuša pregovoriti kraljico, da odloži svoj prihod. Ker je pa njegovo prizadevanje bilo zaman, jej je vlada naznanila, da jej prihoda v de-

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XVI.

(Dalje.)

Svčtluška privzdignila je glavo in uprla globeke, temnomodre oči v otca, ki je sedel na voglu mize s prekrižanimi rokama in z obrazom obrnjenim k dverim, kakor bi nekoga pričakoval.

Družina sedela je okrog peči, kakor bi jim primrznil jezik. Le stara lešena ura bila je s hrešččim glasom.

Svčtluška prekrojila je jabolko, pogledala hitro obe polovici in roki sta ji nekako zadrželi. Tudi ljubeznivi, rudeči lici sta za trenotek obledeli. Prekrojila je največjo in najkrasnejšo pečko. Pravijo, da potem umrje, predno mine leto, najmilejši in najdražji. — Razpolovičeno jabolko zatrkalo se je po tleh. Svčtluška ni segla po njem, oči so

ji znova obstale na zamišljenem otci, in pri tem so se naglo porosile in skalile — sam Bog vé čemú.

Po sobi zavládala je še čudovitejša tišina.

Družina gledali so drug drugega, kakor bi danes ničesar ne razumeli. Kaka radost je bila sicer tu! Kaj se je tu napovedalo od večera do polnoči! Kako lepe pripovedi! Rekali so: Škoda, da sveti večer ne traja večno! Tarnali so: Škoda, da je samo jedenkrat na leto sveti večer!

Kvčt je čez nekaj časa vstal in šel pogledat na prag.

Težke, temne megle visele so že nad streho njegove hiše. In bilo je pod njimi zadušljiveje kakor v sobi. Včasih zaskovikala je daleč globoko v v gozdih sova. Strašna pesem svetovečerna! Niti jedne zvezde ni bilo videti, niti najmanjšega šuma vetra slišati. Poezija svetovečerna je spala! Le sova skovikala od daleč. Seljak Kvčt vzdrltel je zdaj, kakor bi ga bil ovčl oster, prodiren severni veter. Brzo se obrnivši, stopil je zopet ter sédel za mizo. Zdaj začel je pogovor sam. A ni mu šlo. Besede so mu ostajale na jeziku in glas obtičaval mu je v grlu.

„Niti pet korakov ni videti pred-se. Rajniki

otec je rekel: temen Božič — svetla gumna. — A kaj, ali ste vsi onemeli? — Vzemi, Svčtluška, vsaj kako knjižico in čitaj, ker nihče neče niti ust odpreti!“

Seljak Kvčt je preje popolnoma preslišal, da ga je hči že dvakrat ogovorila.

„Kako, oče?“

Svčtluška izgovorila je to vprašanje s tako stišenim in tako tihim glasom, da bi otec ne spoznal, da se ji trese in umira na ustnih.

„Kakeršno hočeš, dete!“

„Seveda! — Sedimo tu kakor lipovi bogovi. Ni čuda, da se jame komu dremati!“ — rekla je mati pri peči. „Glejte — glejte! Stoprav nekaj čez deset je, in jaz sem mislila, da smo prišli že od polnočnice. Tako popolnoma sem pozabila, da danes ne bo nobene! Moj Bog! Kdo bi bil dejal, da nam bodo tudi to prepovedali! — Same novotarije, a vse huje in huje. Morebiti nam tudi novega Boga naredé!“

„Jirasova Lenka bi morala biti prepelica!“ rekla je starejša dekla.

Kočarkov Tone slavček!“ dopolnila jo je mlajša.

„Katera pa grlica? — Morebiti kantorjeva

želo ne more zabranjati, ker je srbska državljanka. Zmatrali jo bodo le za zasobno osebo ter jej ne bodo priredili nikakega vsprejema ter tudi ne bodo dopustili, da bi stanovala v kraljevem konaku ali pa se videla s kraljem Aleksandrom. Ko je kraljica dobila ta odgovor, je pa zbolela, v tem je pa kralj Milan poslal regentstvu spomenico, v katerej naglašava vse določbe ustave in državljanskega zakonika, iz katerega sledi, da ima le on pravico nadzorovati odgojo sinu, ko je zakon ločen. Proti temu pa Milan nema nič, če Natalija pride v Beligrad pohoditi svojega sinu. To se sme zgoditi na leto le dvakrat, in sme mati kraljeva bivati v Belemgradu vselej najdalje tri tedne. Bivati bode smela tudi v kraljevem dvorcu. Privikrat se pa mati in sin ne smeta sniti pred božjem. Kralj naglašava konečno, da se ne odreče svojim očetovskim pravicam. Tako stoji ta stvar sedaj.

Vsi ruski listi baviijo se z vestjo, ki jo je objavil „Fremdenblatt“, da se bode sklical kongres ki bode sklepal o razoroženju. Vsi mislijo, da se Rusija in Francija ne moreta razorožiti, dokler se balkansko vprašanje ne reši in Francozi ne dobe zopet Alzacije in Lorene. Mirovna liga boče itak le siliti Rusijo in Francijo, da se zadovoljita s sedanjim položajem.

Po poročilih, katere je dobila turška vlada s Krete, je pričakovati, da se prebivalstvo na tem otoku kmalu pomiri. Generalni guverner Šakir paša je polagoma pomikal čete dalje in si prisvojil Apokorono, glavni stan nezadovoljnežev. Vsi so se udali, ko se jim je obljubila cesarska milost. Veljaki Apokoronski so sestavili udanostno adresso na sultana, katero so podpisali vsi polnoletni možje. Da bi pa ne nastali novi neredi, Turčija še vedno pomnožuje vojaščino in pred vsem pa skrbi, da bode imela dovolj žandarmerije na razpolaganje. Da so je razmere na Kreti zboljšale, najbolje dokazuje to, da je francoski zastopnik na Kreti že naznanil veleposlaniku v Carigradu, da sedaj ni več treba nobene francoske vojne ladije na Kreti.

Ako bodo republikani francoski dobili pri volitvah za zbornico večino, imeli se bodo za to zahvaliti gotovo mnogo neslogi nasprotnikov republike. Bonopartiški listi že začenjajo obirati Boulangerja, očitajoč mu izneverjenja. Vidi se, da se bonapartisti že bojé, da general ne deluje zanje in zaradi tega začenjajo borbo proti njemu. V Parizu bode v nekaterih volilnih okrajih po več protirepubličanskih kandidatov. Boulangistični odbor je že bil določil kandidate, a so se proti mnogim postavljenim kandidatom takoj slišali taki glasovi, da bode odbor moral jih pustiti in postaviti druge. Naj torej izpadejo volitve že kakor koli, toliko je gotovo, da bodo pri njih velike zmešnjave.

Parlamentu angleškemu predložila se je modra knjiga o ciperčani vprašanji. V njej se priznava, da so Ciperčani preveč obdačeni in da se bode angleška vlada morala na nje bolj ozirati. Bilo je na tem otoku več slabih letin ter se je prebivalstvo močno zadolžilo in je v rokah oderuhov. — Stanje Ciperčanov, ki je gotovo še slabše nego priznava modra knjiga, gotovo ne bode na Kreti vzbujalo simpatij za Anglijo. Vsaj si, kakor se poroča od družih stranij, Ciperčani sami želé, da bi zopet prišli pod turško vlado.

Dopisi.

Iz Zagreba 23. avgusta. [Izv. dop.] (Konec.)

Ako velimo, da bomo govorili o društvenem življenji Zagrebških Slovencev, mislil bi kdo, da hočemo hvaliti njih ulogo, prijazno občenje itd.; ali mi ab initio uničujemo vsako takšno iluzijo, ter velimo,

Pepica! Še pomnim, kakor bi bilo danes, ko si, Svētluška, grulilu Jezušku! Še danes vidim, kako se je obračala vsa cerkev gori, kako je bilo tiho...

Majka otrla si je oči z zastorom. Še danes delalo se ji je od veselja na jok, ko se je spomnila onega časa. In vender je minilo že celih šest let od takrat nad stolpoma Okrouhelske cerkve. Bil je takrat najveselejši Božič za majko. Saj je pa tudi Svētluška znala. Pripovedovali so si o nji v naselbini vse božje leto. Obležena bila je kakor angelček. Bela obleka speta je bila v boku s svetlo-modrim trakom, mehki lasje bili so razpuščeni, na sencah svetel grebenček kakor kronica... In glasek! Staremu, osivelemu kantorju, ki je toliko kop pevk izučil, tresel se je lok, ki se mu je svetil v desnici mesto taktovke, in videti je bilo, da bistre, prodirne njegove oči ne vidijo dobro partiture. Drugi dan pri „veliki maši“ pa je rekel Kvētu: Veselje bodele imeli s tem otrokom, sodnik, veselje! — Že zdaj je imate! Kaj pa še, ko doraste!“

V vasi pod okni začuli so se moški glasovi.

Nekdo jo močno udaril po vratih. Po dvorišču razleglo se je prodirno lajanje psov. Vohali so brez dvojbe tujca. Na znanca ne lajajo razen od radosti.

Zamolkli udarci na vrata čuli so se drugič a silneje, kakor bi ne bilo z rokama, temveč z železnim kladivom. (Dalje prih.)

da ni mej Zagrebškimi Slovenci baš nikake društvenosti. Mi nikogar ne ščedimo, nego govorimo o tej stvari čisto objektivno. — Če pride Slovenec v Zagreb, rad bi poiskal svoje rojake. Rad bi našel svojega človeka, da bi dobil od njega kakov svet, slišal bi rad domačo besedo, videl bi domač obraz. Vsako večje mesto ima vsaj klubove, kjer se sastajajo ljudje istega jezika, istega rodu, iste domovine, a tako jih najde tudi tujec lahko, prišedši tja. Moglo bi se sicer reči, da nam Zagreb ni več tuje mesto, v Zagrebu se počutimo, kakor doma. Jezik hrvatski — osobito kajkavsko narečje, ki se v Zagrebu še preveč govori — nam ni tako tuj, da ga ne bi umeli; pa imamo vsaj tudi blaženo germanščino, pa to je tudi za silo. Mi to vse priznajemo in zato ne bi bilo baš absolutno potrebno slovensko kako društvo v Zagrebu. Ali nekaj je, kar moramo posebno iztakniti: Zagrebški Slovenci nemajo prilike občeve mej seboj. Nasledke tega bomo precej videli. V Zagrebu je dosti Slovencev: višjih in nižjih uradnikov, profesorjev, trgovcev, obrtnikov itd. Ne bi li bilo lepo in koristno, da imajo „ti sinovi jedne matere“ priliko, večkrat sestajati se? Pa naj bi to bilo slovensko društvo, čitalnica ali klub, — vse jedno je; željena svrha bi se gotovo dosegla. Čehi imajo v Zagrebu svojo „Besedo“, Srbi svoje „Društvo“, madjarski uradniki in častniki svoje klubove. Samo „Kranjci“, s kojim imenom Zagrebčani Slovence v šali radi zovejo, so jedini, ki nemajo kaj tacega. Ti Slovenci stopili so se čisto s Hrvati, in teško jih bodeš razločil. Govore hrvaški — ali pa nemški. Mi nismo proti temu, bože sačujaj! mi se celo divimo gledaje, kako se Slovenci in Hrvati vse bolj in bolj zbližujejo kakor v socialnem življenji, tako tudi v pesmah in literaturi; z veseljem pričakujemo dan zjedinenja slovanske balkanskega juga: no mi smo samo predhodnici te slave, mi samo utiramo pot druženju — a slavo to slavili bodo še le naši potomci. Zato je za sedaj pač kruto potrebna večja društvenost mej Zagrebškimi Slovenci. Evo temu še nekoliko momentov v podkrepo. Od slovenskih časnikov nahajamo le „Slov. Narod“ v nekaterih boljih Zagrebških kavarnah, „Zvona“ ali pa drugih listov zastoj iščeš. Slovenci sami pa tudi neso posebno strastveni naročniki slovenskih časnikov in knjig. Tako mi važne stvari tičoč se naše ože domovine doznajemo še le iz hrvaških, ali pa nemških novin. Z leposlovnimi knjigami tudi ni nič bolje. Kako pa govorimo mej seboj, ako se slučajno sestanemo in poznamo? To Vam je čudna zmesa slovenskega in hrvaškega jezika; če pridemo v slovenske kraje, gotovo da smo v neprimoliki z našo Zagrebško slovenščino. V obiteljskem krogu pojedinih Slovencev v Zagrebu govorijo hrvaški, ali pa no seveda — nemški. Često se dogodi, da dete pravih pravcatih slovenskih roditeljev v šoli ali pa kje drugje našega prišleca prijazno pozdravi: „Ti vraži Kranjci!“ Pri Čehih v Zagrebu in drugod je to drugače: oni doma in v svojih društvih lepo svoj jezik govorijo, a deca se nauče svoj materinski in pa tudi hrvaški jezik. Pa je li bi bilo kako slovensko društvo v Zagrebu zazorno Hrvatom, ali pa vladi? Ne, nikakor ne, ker politika ne spada in ne bi smela spadati v takovo društvo, a tako tudi ne bila svrha njegova. Svrha bi nam dokako morali biti negovanje slovenske literature in jezika, društveno občenje in kar temu pripada. — Prav veselilo bi nas, da bi te vrstice potaknole nekatere Zagrebške Slovence, ki bi počeli osnovati takovo potrebno društvo, a ga bode veselo pozdravili Hrvati, vsi Zagrebški Slovenci in rojaki, kar jih je od Triglava pa vse do Sotle. Naj se samo počne, vse drugo je lahko, pa saj znate ono nemško poslovice. Diogenes.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

X.

12. avgusta.

(Troskadero. Koncert s 1800 pevci. Muzeji in cerkovne dragocenosti.)

V Trokaderu, rekel sem, vidimo se še enkrat, a to zaradi koncerta in muzeja. Včeraj, v nedeljo popoldne zbrala so se tam francoska pevska društva od blizu in daleč, da se producirajo v velikem salonu, ki je odmenjen koncertom v velikem stilu. V njem stoje slavne orgle sredi obširnega odra, a prostora je za 5—6000 poslušalcev.

Kmalu po drugej uri popoldne začel se je polniti salon ter se je napolnil do zadnjega prostora.

Mej tem pa se je tudi oder začel polniti s pevci kateri so prihajali s svojimi prelepimi zastavami v čih in manjih skupinah. Nastopilo jih je 1800, reci tisoč in osem sto! Razven tega godba, znana v Parizu pod imenom „Harmonie du Bon-Marché“, pod vodstvom M. Paulusa. A z vsemi zbori je ravnal načelnik orkestra pri operi M. Vianesi.

Program je bil sledeč: Marseileza, peta od vseh pevcev; potem je pel jeden oddelek, katic 200 do 300 pevcev „les Marins de Kermor“. Za tem spet skupni kor: „Ae vin de Gaulois“ od Gounod-a. „Les Lansquenets“, pel oddelek. Trio iz Vilhelma Tella, od Rossinija, pel skupni kor, a recitative so peli trije člani velike opere. S tem se je skončal prvi del programa. Iz drugega dela spominjam: „Kamarskaja“, v ruskem narodnem duhu zložena kompozicija od Rillé-ja, „Paix charmante“ in „Choeur de Romains“ (iz Herodiade) od Masseneta.

O tem velikanskem, velelepem koncertu ne morem si dovoliti nič drugega reči, kot to, da so obči utisi na poslušalce bili najsilnejši, ki se morejo misliti, vsa produkcija bila je čarobna. Trajala je 2 1/2 ure.

Sledeči dan, v ponedeljek, je tekmovanje pevskih društev za izpostavljene cene.

Kar se tiče muzejev, ki so pomeščeni v ogromnem trokaderskem poslopji, je najznamenitejši oni oddelek, ki ima historične spomenike. Predsednik odbora za lepe umetnosti v razstavi Antonin Proust se je bil obrnil do vseh škofov na Francoskem s prošnjo, da dajo za razstavo zaklade svojih cerkva. Škofje so se soglasili in poslali najdragoceneje reči. Za poznavalca te stroke ne more se menda najti kaj lepšega, bogatejšega in važnejega nego so te-le zbirke. Tam je videti mojsterskih del zlatarstva, metalnih del in vezenja, katera so mogli do zdaj le redki ljudje videti, a zajedno še gotovo nikdar neso bile zbrane te dragocenosti.

Mej njimi sem opazil posebno sledeče drage starine: Evangelske bukve sv. Gangelina iz IX. stoletja, od katedrale v Nancy. Škofova palica sv. Roberta iz muzeja v Dijonu. Podoba matere božje iz XI. stoletja Zlata škrinja iz VII. stoletja iz cerkve sv. Benoita na Loiri. A koliko je biserov, diamanov in raznih drugih dragocenostij po okrašenih štolah, mašnih oblekah, kelhih, monštrancih itd. Mej njimi sem videl darilo Karola Velikega iz IX. veka, ki ga hrani cerkev v Conqueji. Zvonov v raznih manjih oblikah tudi ne manjka; jeden je iz 1498. leta, lit v obliki „obvoda“ na svetilkah. Stari cerkveni stoli, skrinje in omare, Bog ve, koliko stoletij stare, dovršujo to razstavo. A ne manjka ni cerkovnih pečatov, lestencev, svečnikov in slik. Celo mozaik je obilo zastopan v jako umetnih izdelkih. Mnogo bi še bilo povedati o starinah, ki so zbrane v sosednih salonih. Posebno je mnogo starih kipov najdenih po vseh kotih dežele; jako lepih portalov iz razne ornamentike. Veliki nadgrobni kameni, znameniti kot umetni izdelki ali pa kot zgodovinski spomeniki so postavljeni ob stenah teh muzejev. A na galerijah okolu muzejev so razstavljeni predmeti iz novejih časov.

Okolu in okolu trokaderske palače je na tisoče svetilk za električno razsvetljavo. O samem poslopji še dostavim, da je 350 metrov dolgo, rotunda ima 58 m prereze in je 55 m visoka. Na vrhu jej stoji kip „slave“ (gloire) od Mercieja. Okolu nje je 30 drugih kipov, ki predstavljajo znanosti, umetnosti in rokodelstva. Pred palačo so vodometi in slapi (kaskade), o katerih sem že govoril, pred njimi pa pet delov sveta predstavljenih v velikih kipih od pozlačenega bronu.

Pogled od tukaj na Martovo polje, na del Pariza in reko Seine je jako mičen, tako, da se človek teško loči od tega mesta.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 27. avgusta.

Navzočnih 18. občinskih svetovalcev. Predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje obč. svetnika Ivana Hribarja in dr. Tavčarja ter naznanja, da je na rojstveni dan cesarjev poklonil gospodu deželnemu predsedniku, proseč, da blagovoli na najvišje mesto sporočiti najudanejša voščila mesta Ljubljanskega. Presvetli cesar je blagoizvolil to voščilo vzeti na znanje. — Na dalje spominja se v toplih besedah nagloma umršega zaslužnega obč. svet. Mihe Pakiča. Zbor v znak sožalja ustane s sedežev.

Župan Grasselli prečita potem deželne vlade dopis z dne 17. maja t. l. glede obrtne strokovne

šole, v katere nadzorovalnem odboru bode kranjska hranilnica tako dolgo imela svojega zastopnika, dokler bode šola podpirala. Mestna zastopnika gg. Hrasky in Klein izvoljena v nadzorovalni odbor za lesno obrt, izvolita se vslikom tudi za šolo za umetno vezenje in čipkarstvo.

C. kr. okrajno glavarstvo za okolico Ljubljansko naznanilo je, da bode o prikloplitvi nekaterih Šišenskih zemljišč k mestni občini Ljubljanski odškodninska obravnava dne 16. septembra t. l. ob 10. uri dopoldne. K tej obravnavi naj mesto pošlje tri zastopnike. Kot taki izvolijo se vslikom: župan Grasselli, dr. Tavčar in dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, katerim se naroči, da se skušajo z dobrim pogoditi s Šišensko občino.

V pravnega in personalnega odseka imenu poroča obč. svet. Gogola o Viktorja Withalma prošnji, da se izbriše služnost za mesto Ljubljansko uknjižena na Kolizeji. Withalm je bil že lani uložil to isto prošnjo, katero pa je mestni zbor odklonil, češ, naj se prej deželni odbor oziroma zbor v tej zadevi izreče. Deželni odbor se je sedaj izrekel, da nema nič proti izknjižbi, ako je tudi mesto dovoli. Mesto nema nič proti izknjižbi, a pravni odsek misli je tam povodom, da bi bilo dobro določiti pogoje, mej katerimi bi bil prvi ta, da bi gospod Withalm za novo tovarno cesto mej Tržaško in Celovško cesto od svojega zemljišča mej Kolizejem in železnico odstopil potrební prostor brezplačno. A mislilo se je tudi na drugo cesto na drugi strani Kolizeja. Ker g. Withalm glede poslednje ceste ni hotel ničesar privoliti, vrne se akt magistratu, da se z Withalmom pogaja in ob uspehih poroča do 1. dne decembra.

Obč. svetnik dr. Tavčar poroča v personalnega in pravnega odseka imenu o zahtevi kranjske stavbinske družbe gledé odškodovanja zaradi tlaka v novi vojašnici. Kranjska stavbinska družba polaganja šamotnega tlaka neče prevzeti ter zahteva 2237 gl. 11½ kr. odškodnine za cementni tlak, ki se za vojašnico ni uvel, za katerega je družba bajé pripravila veliko obilico cementnih plošč. Zahteva kranjske stavbinske družbe se odbije.

Nadalje poroča obč. svet. dr. Tavčar ob upravnega sodišča razsodbi v zadevi mestne občine contra Terpotitz. Upravno sodišče je razsodilo, da ima g. Terpotitz od svojega zemljišča na Resljevi cesti mestu brezplačno odstopiti toliko prostora, kolikor ga bode treba za novo ulico, ki se bode odprla mej pripravnim vrtom in Terpotčevo hišo. Važna ta razsodba vzame se na znanje in magistratu naroči, da jo uvažá v jednacihi slučajih, z g. Terpotitzem pa stopi v dogovor zaradi prostora, ki se ima mestu odstopiti.

V imenu finančnega odsega poroča občinski svetnik Ravnikar o računskih zaključkih in o proračunu posojilnega zaklada. Zaključki in proračun so ugodni, sicer se pa bodo davkoplačevalci o tem sami lahko prepričali, ker se bodo zaključki in proračun objavili. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) V včerajšnji tajni seji imenoval je mestni zbor g. Avgusta Endlicherja, sedaj tajnika občinske hranilnice v Hainfeldu, blagajnikom; g. Antona Trstenjaka kontrolorjem mestne hranilnice Ljubljanske. Oba novoimenovana uradnika imata službo nastopiti 1. dan oktobra t. l., ko se mestna hranilnica definitivno odpre.

— (Iz Novega Mesta.) Te dni je došel državni in deželni poslanec gospod prof. Šuklje, da bode po dolenjskih mestih poročal o svojem delovanju v državnem in deželnem zboru. Začel bode s sporočevanjem dne 2. septembra t. l. v Novem Mestu, kamor je sklical shod volilcev v Brunnerjevo gostilno ob 6. uri zvečer. Pričakuje se, da bode razodel zapreke proti dolenjski železnici, ter pojasnil naše razmere nasproti raznim strankam v državnem zboru in nasproti vladi.

— (Izlet v Divačo.) Pri veselici v Divaču pel bode Klanski pevski zbor pesmi „U boj“ in „Morje Adrijsko“. Pri veselici svirala bode izvrstna veteranska godba iz Trsta.

— (Dekanijska konferenca v Kanalu) na Goriškem vsprejela in odposlala je, kakor čitamo v „Slovenici“, dr. Mahnič v Gorico izjavo, v kateri mu izražá „per acclamationem“ popolno priznanje vseh navzočih gospodov. Druge nesreče pa ni bilo isti dan.

— (Učiteljski nadaljevalni kurz) na deželni vinarski in sadjarski šoli na Grmu, končal se je dne 26. avgusta z izpitom, pri katerem je deželni odbor zastopal g. dr. J. Vošnjak, dež. šolski svet pa g. vladni svetnik in okrajni glavar Eckl iz Rudolfovega. Izpit je pokazal, da so si učitelji dobro izkoristili tritedenski pouk. Oba zastopnika sta se povoljno izrazila o dobrem uspehu kurza in pohvalila sta gg. vodjo R. Dolence in suplenta Stuparja za njuno uspešno poučevanje, kakor tudi učitelje za njihovo marljivost. Pri izpitu je bil tudi poslanec g. prof. Šuklje.

— (Skupščina zaupnih mož banke „Slavijske“) zborovala bode jutri dopoldne v Ljubljani. Udeležili se je bodo znani rodoljubi iz vseh krajev slovenske.

— Podzemeljski hodnik) razkrili so pri kopanju za vodovod pri deželnem dvorcu. Hodnik je jako masivno zidan in obokan, do šest čevljev visok in drži pod Kongresnim trgom do Lavrenčičeve, na drugem konci do Kastnerjeve hiše ter je na obeh koncih od znotraj zazidan. Tudi na nekdanje mestno zidovje zadeli so pri tej priliki.

— (Divaška jama.) Ni dvojbe, da se tacih in še večjih naravnih krasot, kakeršne stopajo v Postojnske jami pred oči začudenih gledalcev, nahaja še mnogo pod zemeljsko površino Krasa. Dokaz temu nam je Divaška jama. Slučajno našel jo je pred petimi leti Janez Žiberna, ko je obdeloval na dnu neke kotline malo njivico. Sredi te njivice udrla se je najedenkrat zemlja in nastal je neznaten otvor. Pogumni Žiberna preskrbi si vrvi in prosi svoje sosedo, naj ga spusté skoz ta otvor, da vidi, kam se mu udara njegova njivica. — Kako se je začudil, ko je najedenkrat bil prestavljen v veličasten podzemeljski hram, ob čegar stenah so čarobno lesketali solnčni žarki, ki so skozi otvor sredi njegove njivice menda prvokrat prodrli v te podzemeljske prostore. Davši sosedom svojim znamenje, naj ga zopet potegnejo kvišku, pripoveduje jim, kaj je videl. Previdno so sedaj razširili otvor na dnu kotline, in ko so se tudi drugi prepričali o čarobnosti in velikosti podzemeljskih prostorov, sklenil je občinski zastop, da se ima jama na občinske stroške urediti tako, da bode pristopna obiskovalcem. Poskrbeli so torej za pripraven uhod in napravili so v jami stezice. — Dandanes more se v Divaško jamo priti ravno tako lahko, ko v Postojnsko. Utis, kateri napravi ta jama na obiskovalca, je velik. Neštevilno kapnikov razne oblike in velikosti v vseh barvah leskeče se tu, tako da se človeku zdi, ko da bi bil prestavljen v jeden onih demantnih podzemeljskih gradov, o katerih govore narodne pravljice. Jama se sicer gledé velikosti ne more meriti s Postojnsko; gledé krasote kapnikov pa jo celó v mnogočem prekaša. — Svetujemo torej vsacemu, ki ima kaj zmisla za naravno krasoto, naj ne zamudi prilike, da si ogleda Divaško jamo prihodnjo nedeljo, ko jo bode „Ljubljanski Sokol“ dal sijajno razsvetliti.

— (O vinogradih) nam dohajajo žalostne vesti z Dolenjskega. Strupena rosa (perenospora) je posušila vse listje na trtah že meseca julija. Grozdje tedaj ne more zoreti in je še zdaj vse drobno in trdo. Škropilo proti tej bolezi, ki se da lahko zabraniti, ni še skoro nikjer. To malobrižnost vinogradniki zdaj obžalujejo, ko vidijo zeleno listje v onih zelo redkih vinogradih, kjer se je pravočasno škropilo z bakrenim vitriolom. Po vsi Dolenjski se menda letos ne bo dobilo tisoč hektolitrov dobre vinske kaplje. Sicer pa tudi na Štajerski strani ni dosta boljše. Od vseh strani se sliši, da je strupena rosa močno napredovala in uničila listje, posebno ob Savi, potem ob Dravi in Dravinji, v Ormoškem in Ljutomerškem okraji, v Slovenskih goricah in okolu Maribora. Pri Slovenski Bistrici so se sicer letos prvi znaki perenospere prikazali, a ker je grozdje že mehko, upati je, da dobro dozori. V prihodnjem letu bo treba, z vso energijo se lotiti dela, da se vsaj perenospora odpravi.

— (Iz Brežic.) Dne 20. t. m. izvolil je občinski odbor v Brežicah: g. odvetnika dr. Gvidona Srebretra, županom; gospode: Pavla Hajderja, Andreja Levaka, Jakoba Levaka in Gustava del Cotta občinskimi svetovalci.

— (Knjižice za mladino.) Podjetna tvrdka Giontinijeva v Ljubljani priredila je zopet mnogo berila za našo mladino. Založila in izdala je nastopne knjižice: 1. Kara Petrovič, osvoboditelj Srbije. Zgodovinska povest. Iz nem-

škega preložil Ivan Urbanec. — 2. Izdajalca domovine. Povest. Spisal Vaclav Kredba. Poslovenil in za slovensko ljudstvo priredil H. Podkrajšek. — 3. Doma in na tujem. Povest iz preteklega stoletja. Spisal * * *. 4. Učenke v petih delih sveta. Spisala Elizabeta Berthet, prevel Anton Sušnik. III. zvezek. Izanami, mala Japonka. 5. Pravljice in pripovedke za mladino. Zbral Dominicus. Oblika vsem tem knjigam je lična, vsebine pa še nismo utegnili pregledati.

— (Menažerija v Lattermanovem drevo-redu) je vredna, da se ogleda. Živalij je mnogo in prav lepih. Poleg mnogobrojnih opic so jako lepi levi, krasen tiger, velik in dobro izvežban slon, hijene, severni medved, jaguar, kače itd. Zanimiva je produkcija mlade ženske mej hijenami, posebno zanimiva pa ona v kletki s štirimi levi, ki skačejo skozi obroče in dosti mirno prenašajo, ko se jim z revolverjem pred nosom in pri ušesih strelja. Predstave so jako zabavne, cene pa nizke.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi Ormoška čitalnica v nedeljo dne 8. septembra 1889 v svojih prostorih v Ormoži. Vspored: A. Gledališna igra: „V Ljubljano jo dajmo“, izvirna veseloigra v 3 dejanjih, spisal Jos. Ogrinec. B. Petje. 1. Nedvčd: „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. 2. Hajdrih: „Slovo“, moški zbor. 3. P. H. Sattner: „Opomin k petju“, mešan zbor. 4. Hajdrih: „Slovo od lastovke“, moški zbor. 5. P. H. Sattner: „Na planine“, mešan zbor. 6. Hajdrih: „Lahko noč“, moški četverospjev. Začetek ob 7½. uri zvečer. Ustopnina za osobo 30 kr. odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. avgusta. „Fremdenblatt“ zanikava najodločneje od panslavistične strani razširjeno tendenčno vest, da so avstrijski častniki spremljali kanone, ki so se z Dunaja poslali na Bolgarsko. Vest je popolnoma izmišljena. Niti jednega avstrijskega častnika ni v kateri koli bolgarski trdnjavi, da bi nadzoroval utrjevanja. Isto tako malo se misli na to, da bi bolgarski vojski eventualno poveljevali avstrijski častniki.

Praga 27. avgusta. Namestništvo razpustilo tukajšnje češko akademsko bralno društvo, baje zaradi tega, ker je društvo odposlalo adreso k sorbonnski slavnosti v Pariz, s tem stopilo na politično polje in prestopilo svoj delokrog. Razburjenost v čeških krogih velikanska.

Cetinje 27. avgusta. Jutri bode poroka princesinje Stane z vojvodo Leuchtenburškim. Knez Nikola odpotuje pojutršnjem iz Peterburga domov.

London 27. avgusta. V odprtem pismu na „Daily News“ zahteva Gladstone: vlada naj sultana sili, da odpravi grozodejstva Muse beja na Armenskem. Gladstone navaja več slučajev. List vzbuja senzacijo.

Potsdam 28. avgusta. Cesar odpeljal se je zjutraj s posebnim vlakom v Küstrin k trdnjavskim manevrom.

Pariz 28. avgusta. V „Cirque Fernando“ bil je shod, obiskan od 5000 osob. Boulangistični poslanec Laguerre napadal vlado, kritikoval državnega sodišča razsodbo, na kar so zborovalci vsprejeli dnevni red v zmislu Boulangerjevem. Množica okolu cirka metala kamenje na policijo. Stražniki na konjih naskočili množico in prijeli mnogo osob. Sicer se ni nič dogodilo.

Razne vesti.

* (Budimpešta) broji dandanes 900 ulic in trgov, 13.208 hiš in 450.000 stanovnikov.

* (Občina Sarajevska) razdelila je povodom cesarja rojstnega dne 18. t. m. nad 3000 hlebov kruha mej mestne uboge raznih veroizpovedani.

* (Pomiloščenje.) Pred porotnim sodiščem v Tešnu 11. junija t. l. zaradi zločina navadnega umora v smrt na vešalih obsojena 23letna samica, delavka Marijana Makôvski, katera je svojega 14dnevnega sina Frana zadušila, bila je te dni pomiloščena. Najvišje sodišče prisodilo je vsled tega pomiloščenki 12letno ječo.

* (Milionar — morilec.) V Temerinu na Ogerskem ustrelil je 23. t. m. večkratni milijonar in veleposestnik Anton Fernbach svojo soprogo. Morilca, kateri je izpovedal, da je že dlje časa sklenil usmrtiti svojo zakonsko polovico, so prijeli in deli pod ključ.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Javna zahvala.

Za prijazna pojasnila gledé strojev in izdelovanja papirja o našem pohodu papirnice v Vevčah s strani gospodov uradnikov, zlasti gosp. ravnatelja Christa, izreka v imenu vseh udeležencev najsrčnejšo zahvalo

načelnístvo
 kranjskega tiskarskega društva.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

23. avgusta: Julija Zupančič, uradnikova žena, 53 let, za prisadom. — Mihajl Škerl, gostac, 77 let, za kroničnim katarom v črevih.

24. avgusta: Jakob Jelenc, delavec, 68 let, za starostjo.

26. avgusta: Jakob Marn, delavec, 51 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. avg.	7. zjutraj	737.1 mm.	12.2° C	sl. sev.	obl.	0.1 mm.
	2. popol.	736.5 mm.	19.2° C	sl. zah.	d. jas.	
	3. zvečer	738.7 mm.	12.2° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 11.2°, za 6.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.45	gld. 83.50
Srebrna renta	84.30	84.35
Zlata renta	109.80	109.90
5% marčna renta	99.45	99.35
Akcije narodne banke	907.—	906.—
Kreditne akcije	304.25	305.40
London	119.30	119.25
Srebro	—	—
Napol.	9.46 1/2	9.46
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.22 1/2	58.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	174 „
Ogerska zlata renta 4%	99	60 „
Ogerska papirna renta 5%	94	55 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	10 „
Kreditne srečke	100 gld.	184 „
Rudolfove srečke	10 „	20 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	129 „
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	228 „	50 „

Razpis mesta praktikanta.

Pri generalnem agentstvu v Gradci jedne avstrijske zavarovalne družbe se vsprejme mlad mož iz dobre rodbine, ki je prav dobro več nemščine in slovenščine v besedi in pismu ter more pokazati dobra šolska spričevala. Šest mesecev za poskušnjo. Prošnje in prepisi spričeval pod „Assicuranz-Praktikant 1889“ poslati je v Gradec poste restante.

(689—1)

Potrebujem

koncipijenta

veščega v vseh strokah notarskega in izvanprepirnega poslovanja; kandidatom, izvršivim najmanje 3letno notarsko prakso, dajem prednost. Spričevala zahtevam v ogled. Službo nastopiti je takoj ali pa saj do 1. oktobra t. l.

Stanko Pirnat,

(688—2)

c. kr. notar v Zatičini.

Objava.

(Izveček.)

Dne 21. septembra 1889 ob 10. uri dopoldne bode v uradnem prostoru c. kr. garnizijske bolnice v Trstu

javna ponudbena obravnava za zagotovljenje trakterskega dajanja hrane bolnikom in komandovanim v tej bolnici,

potem v rezervni bolnici, ki se naredi v St. Bartholomeo pri Trstu, če bi bilo treba.

Natančneje se razvidi v razglasu z dne 19. avgusta 1889 v št. 195 tega lista.

Od c. kr. garnizijske bolnice št. 9

v Trstu, dne 19. avgusta 1889.

(676—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Ravnokar izšlo in oskrbljeno z ilustriranim naslovnim zavitkom:

Izdajalec domovine 20 kr.
 Doma in na tujem 20 „
 Izanami, mala Japonka 24 „
 Knez črni Jurij 20 „
 Narodne pripovedke za mladino 36 „

Nadalje:
 Tolstoj: Rodbinska sreča. Roman 40 „
 Za vse po pošti 15 kr. več.

(692—2) J. Giontini v Ljubljani.

Njivo

v obsegu nad 8 oral, katera leži za Ljubljanskim kolodvorom, želi se iz proste volje dati v najem za šest let. — Njiva se bode oddajala na prostoru dne 5. septembra ob 4. uri popoldne. (694—1)

Mlad učitelj

na deželi, s 600 gld. letne plače, prijetne znanosti, želi se poročiti z olikano brbko Slovenko, ne čez 25 let staro, z nekoliko premoženjem. Resne ponudbe, če možno s fotografijo in natančnim popisom razmer in ne anonimne, pošljajo naj se do 15. septembra t. l. pod naslovom: „Svoji k svojim“ št. 25, poste restante Ajdovščina (Primorsko). Tajnost zagotovljena. (690—1)

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina

pri Rogateci.

Srečno združenje prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakeršne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda, zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se peneča, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudniških vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbnístvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305—18)

Dr. Friderik Lengiel-ov Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu zumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, lotijo se že drugi dan neznatne luskinge od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-jl, lekarji. (179—12)

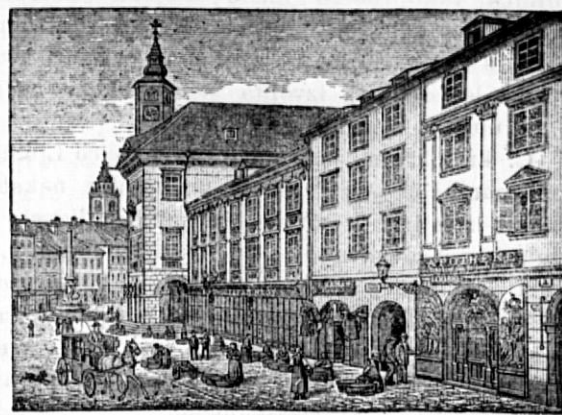
Tujci:

27. avgusta.

Pri **Maltéi**: Steiner, Tanzar, Goldman z Dunaja. — Oberbauer, Stehr, Koudelg z Dunaja. — Neupauer iz Gradca. — Neupauer iz Landsperga. — Winternitz z Dunaja.

Pri **Slonu**: Matičević iz Pulja. — Ratolska iz Praga. — Čebular iz Opčine. — Hudovernik iz Kranja. — Benerojo iz Belega grada. — Wittethnik z Zidanega mostu. — Wittethnik z Dunaja. — Kruschina iz Praga. — Epstein, Hochringer z Dunaja. — Gregorič iz Borovlj. — Deichelmayer iz Rieda. — Hafner iz Gradca. — Steinhertz iz Maribora.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Haras iz Celovca. — Hochdorff z Dunaja. — Hümel iz Pulja.

Lekarna Trnkoczy

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem Mestnem trgu

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših **izbornih sluzenih** domačih zdravilih. — Lekarna Trnkoczy-jve tvrdke je pet, in sicer: Na Dunaji **Viktor pl. Trnkoczy**, V. Hundsturmstr. 113 (tudi kemična tovarna); **dr. Oton pl. Trnkoczy**, III., Radeckplatz 17; in **Julij pl. Trnkoczy**, VIII., Josefstädterstr. 30. V Gradci (na Štajerskem): **Vendelin pl. Trnkoczy**. V Ljubljani: **Ubal pl. Trnkoczy**. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkoczy poleg rotovža v Ljubljani**.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
 NUR ECHT BEI
 APOTHEKER TRNKOCZY
 LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodeci in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodeci, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo, 1 steklenica veija 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Cvet zoper trganje (Gicht)

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živih, otekline, otrpele ude in kite itd. Malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malien“ z zraven stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat gld. 4.50. Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirop kranjski

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vrtoglav, jetiko, prsne in pljučne bolečine. 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirup za 56 kr. je pravi.

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpenih udih, skazenem želodecu, jetrnih in obistnih boleznih; — v skarljah A 21 kr.; jeden zavoj s 6 skatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

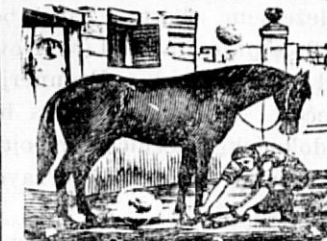
Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezg-avk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, pljučnih in vrtavih bolezi in ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. — Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpenju v boku, v križi itd., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvijnjenji, tiscanji od sedla in oprave, pri susici itd., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. (453—11)

SVARILO! Naši izdelki so pristni, zanesljivi in zafamčeni, če imajo ime **Trnkoczy** in našo varstveno znamko. Zoper ponarejanje istih se sodnijski postopa.

Vsa tu našeta zdravila se pristna dobivajo samo

v lekarni Trnkoczy v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljava.

Lesnina in tisk „Národne